

gepubliceerd op www.rotterdamsnieuwsblad.nl - zondag 03 maart 2002

? Nostalgie troef bij stroef concert van Moustaki

Rick Treffers

Waarschijnlijk bezitten meer mensen een grammofoonplaat van Georges Moustaki dan een cd, want de inmiddels 67-jarige chansonnier beleefde zijn glorie-dagen in de tijd dat het meubilair hier bruin, paars en oranje was: het prille begin van de jaren zeventig. De bezoekers op leeftijd die Moustaki afgelopen zaterdag - na negentien jaar afwezigheid op de vaderlandse planken - in Carré kwamen bewonderen, deden dat vooral uit nostalgie.

Sommigen zullen wel een beetje teleurgesteld zijn geweest. Op de Carré-flyer (de zaal programmeerde de zanger op eigen initiatief) oogt Moustaki nog als de gebronsde avonturier met exotische blik en verweerde zeemansbaard. Daar is niet veel meer van over. De in Egypte geboren Fransman met Griekse ouders is vermagerd, zijn witte baard vlassig en zijn motoriek bejaard. Daar komt bij dat zijn stembanden zich niet meer zo soepel openen en sluiten als voorheen, waardoor de hoge noten onbedoeld vals aan zijn strottenhoofd ontsnappen.

Maar het concert is geenszins een aanfluiting: Moustaki's repertoire is nu eenmaal vergeven van melodisch krachtige en verhalende liedjes die bovendien van onverslijtbare kwaliteit zijn. En de toehoorders verstaan de boodschap toch wel. Ook door alle gebreken heen.

De bereide zanger haalt meerdere malen zijn stokpaardjes van stal: dwepen met een reis door tijd en ruimte, met vrijheid, vriendschap en onvoorwaardelijke liefde als voornaamste bagage. Moustaki, die groot werd als songschrijver van onder meer Edith Piaf, Dalida, Barbara en Serge Reggiani, komt in deze tijdloze Franse liedjes beter uit de verf dan in zijn flirts met Portugese en Braziliaanse muziek. Al zijn de begeleiders hoorbaar blij tijdens deze uitstapjes eindelijk muzikaal uit te kunnen pakken.

Moustaki is een typisch Europese zanger die zich ophoudt in de achterafkwabben van ons sterk Angelsaksisch georiënteerde muziekgeweten. Zijn repertoire staat nog steeds voor de kwaliteit van het leven. Ook nu zijn grammofoonplaten helemaal grijs zijn gedraaid en zijn ledematen zienderogen verstijven.

Georges Moustaki in Carré. Gehoord: afgelopen zaterdag.